

ת"פ 1047/05/15 - מדינת ישראל נגד ניקולאי בוליצי'ב, יליד 31.3.1985, תומר (בן רפאל) מריז'ן, יליד 12.1.1980

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.2016

ת"פ 1047-05-15 מדינת ישראל נ' ניקולאי בוליצי'ב ואח'

בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד גב' אפרת ברזני
[פמח"פ]

נגד

1. ניקולאי בוליצי'ב

יליד 31.3.1985,

ע"י ב"כ עו"ד גב' אסתר אתנה אדרי

2. תומר (בן רפאל) מריז'ן

יליד 12.1.1980

ע"י ב"כ עו"ד אסף ברדוגו

הנאשמים

גזר דין

א. הרקע

1. במהלך שמיעת הראיות, ולאחר שנשמעו 22 עדים, הודיעו הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון. במסגרת הסדר הטיעון הוגש נגד הנאשמים כתב אישום מתוקן, והנאשמים הודו בעובדות המפורטות בו. ככל שהדברים נוגעים לנאשם מס' 1, הוסכם בין הצדדים, כי התביעה תעתור לעונש של 4 (ארבע) שנות מאסר לריצוי בפועל, ולעומתה, הסנגוריה תעתור לעונש של 3 שנות מאסר בלבד. ככל שהדברים נוגעים לנאשם מס' 2, לא הייתה הסכמה על העונש שיוטל עליו.

ב. כתב האישום

עמוד 1

2. כתב האישום המתוקן מונה שני אישומים, ולהלן אסקור אותם בקצרה.

(א) האישום הראשון:

האישום הראשון מופנה כלפי הנאשם מס' 1. לפי אישום זה, בתאריך 29.7.2014 מכר הנאשם לסוכן משטרה 500 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA (דמתקרא - "אקסטזי"), תמורת סך ₪ 15,000.

הנאשם הודה בעובדות אלה, ועל כן הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

(ב) האישום השני:

האישום השני מתייחס לשני הנאשמים. לפי אישום זה, בתאריך 23.9.2014 הנאשם מס' 1 הסכים לספק לסוכן משטרה 500 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA. סוכן המשטרה המתין בנקודת המפגש שנקבעה, ולמקום הגיעה מכונית, נהוגה על ידי הנאשם מס' 2. אדם נוסף אשר היה במכונית מסר לסוכן המשטרה שקית ובה 498 כדורים של הסם המסוכן האמור, וקיבל מידו סך ₪ 15,000.

הנאשמים הודו בעובדות אלה, ועל כן הורשעו בביצוע העבירות הבאות:

(1) הנאשם מס' 1 הורשע בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים.

(2) הנאשם מס' 2 הורשע בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים, בצירוף סעיפים 31 ו-32 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ג. תסקירי המבחן

3. קודם שבאתי לשמוע ראיות הצדדים וטענותיהם לעניין העונש שיש להשית על הנאשמים, הורתי להכין תסקירי מבחן ביחס לכל אחד מהם. להלן אסקור בקצרה את תסקירי המבחן.

4. תסקיר המבחן ביחס לנאשם מס' 1:

עמוד 2

הנאשם מס' 1 נשוי ואב לשני ילדים בני 5 שנים ושנתיים, עלה לישראל בגיל 11 מאוזבקיסטאן. בתסקיר המבחן פורטו נסיבותיו האישיות של הנאשם, והנסיבות שבעטיין נקלע לעולם הפלילי. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו גם לפני גורמי הטיפול בשירות המבחן, והביע חרטה. בעבר שירות המבחן התרשם שאין בכוונת הנאשם לבצע שינוי משמעותי בחייו, אך כיום עמדתו שונה, והדבר בא לידי ביטוי בהתנהלותו במסגרת המעצר ושיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול.

שירות המבחן ממליץ אפוא לשלב את הנאשם מס' 1 בהליך טיפולי, במסגרת מאסרו, דבר אשר יפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

5. תסקיר המבחן ביחס לנאשם מס' 2:

הנאשם מס' 2, יליד ישראל, גרוש ואב לשלושה ילדים גילאי 3, 8 ו-9 שנים. בתסקיר המבחן פורטו נסיבותיו האישיות, לרבות התנהלותו בתקופת שירותו בצה"ל. עולה מתסקיר המבחן, כי הנאשם מס' 2 גדל בנסיבות חיים מורכבות, אשר חשפו אותו לפיתויים שונים ולפיתוח קשרים עם גורמים שוליים בחברה. במהלך התקופה שוחרר הנאשם מס' 2 לחלופת מעצר, והיה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני, ולקח חלק בקבוצה טיפולית של "עצורי בית". שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מס' 2 לוקח אחריות חלקית בלבד, וכן התרשם, שהנאשם מס' 2 אינו כנה בדבריו, וכי הוא מנסה להרחיק עצמו מאחריות למעשים שנעשו על ידו.

לדעת קצינת המבחן, קיימת אצל הנאשם מס' 2 נזקקות טיפולית, אך מאידך קיימת אצל הנאשם חוסר בשלות, חוסר בגרות, אימפולסיביות "ותזזה מועטה" לאורך תשעת החודשים בה היה הנאשם מס' 2 מטופל בשירות המבחן.

בסיפא לתסקיר המבחן ציינה קצינת המבחן, כי לאור הנסיבות שתוארו על ידה, לרבות קשייו של הנאשם להירתע מסנקציות פליליות שהושטו עליו בעבר, לרבות שתי תקופות מאסר (האחת בפועל והשניה בדרך של עבודות שירות), מתקשה היא לבוא בהמלצה טיפולית בנוגע לנאשם מס' 2.

6. אציין, כי לפני ששמעתי הראיות לעונש וטענות באי כוח הצדדים, ביקש בא כוח הנאשם מס' 2 להורות לשירות המבחן להכין תסקיר משלים בעניינו. לטענתו, רוב הדברים שנכתבו בתסקיר המבחן "נסובו סביב זה שלא הצליחו להשיג את הנאשם מס' 2 בטלפון". באת כוח המאשימה טענה לעומת זאת, שאין מקום להורות על עריכת תסקיר משלים, שכן התסקיר שהוגש בעניינו הוא תסקיר מקיף וממצה.

לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים לעניין זה, לא מצאתי מקום להורות על עריכת תסקיר משלים.

אציין, כי בדוחק החלטתי להורות על עריכת תסקיר מבחן, וראו לעניין זה החלטתי מיום 7.2.2016 (בעמ' 123 לפרוטוקול). תמים דעים אני עם באת כוח המאשימה, כי תסקיר המבחן שנעשה בעניינו של הנאשם מס' 2 הוא תסקיר מקיף וממצה, ואין מקום או צורך להעסיק את שירות המבחן, העמוס לעייפה, לעסוק בעניינו של הנאשם פעם נוספת. אוסיף, כי הנאשם מס' 2, אשר ידע שעליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, אינו יכול לטעון, כי שירות המבחן לא הצליח להשיגו בטלפון, ולהשקפתי, כדי לסייע, בראש ובראשונה לעצמו, היה עליו לדאוג לכך שניתן יהיה ליצור עמו קשר, ואף ליזום קשר שכזה בעצמו. אוסיף לעניין זה, שעל מנת להבטיח יצירת קשר עם הנאשם, פרטתי בהחלטתי הנזכרת את כל הפרטים הדרושים, הן ביחס לנאשם והן ביחס לבא כוחו.

ד. טענות הצדדים לעונש

7. בכל הנוגע לנאשם מס' 1 טענה באת כוח הנאשם מס' 1, כי לאור חומרת העבירות שבביצוען הורשע, יש להטיל עליו עונש ברף העליון של מתחם הענישה עליו הוסכם בין הצדדים בהסדר הטיעון.

בכל הנוגע לנאשם מס' 2 טענה באת כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו הוא בין 15 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. באת כוח המאשימה הזכירה את עברו הפלילי של הנאשם מס' 2, ואת העובדה, כי בעבר כבר הורשע בסחר ובשימוש בסמים מסוכנים, ואף מאסר על תנאי התלוי ועומד מעליו, לא הרתיעו. כמו כן התייחסה באת כוח המאשימה לקווי אופי שליליים, שצוינו בתסקיר המבחן.

8. באת כוח הנאשם מס' 1 ביקשה להקל עם הנאשם, באשר לטענתה אין מדובר ברצדיביסט. באת כוח הנאשם מס' 1 ציינה, כי הנאשם מס' 1 נקלע למצוקה כלכלית, והיה זה סוכן המשטרה שפנה אליו. באת כוח הנאשם מס' 1 הוסיפה, כי הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וציינה, כי הוא סובל ממחלה שהטיפול בה קשה בתנאי המאסר. עוד הוסיפה באת כוח הנאשם מס' 1, כי הנאשם מס' 1 הביע חרטה, ובבית המעצר בו הוא שוהה, הוא משמש כתומך ל- 8 אסירים אחרים, וזאת לאחר שהוא עצמו עבר טיפול קבוצתי במסגרת בית המעצר. באת כוח הנאשם סבורה, כי הנאשם מס' 1 מבקש לבצע שינוי באורח חייו, במיוחד לאור העובדה, כי הוא אב לשני ילדים (גילאי 5.5 ו- 1.5 שנים). לטענת באת כוח הנאשם מס' 1, מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 36 חודשים לריצוי בפועל, ויש מקום לקול סטייה לקולא ממתחם זה בשל שיקולי שיקום.

9. מטעם הנאשם מס' 2 העידו לפני אביו ואחותו, המנהלת סלון לתסרוקות לכלות, בו עובד הנאשם בתקופה בה הוא מצוי בחלופת מעצר. שניהם העידו על דאגתו של הנאשם לילדיו, ולצורך הטיפול המיוחד לו זקוק אחד מילדיו. לדבריהם, הנאשם עבר שינוי לטובה והוא זוכה לתמיכת המשפחה.

בא כוח הנאשם מס' 2 הוסיף לדברים אלה, כי אדם נוסף שהיה מעורב באירועים המפורטים בכתב האישום כלל לא הועמד לדין, הנאשם מס' 2 כלל לא היה ברשימת היעדים של סוכן המשטרה, מעשיו לא תוכננו מראש וחלקו היחסי בביצוע העבירות היה קטן. לדעת בא כוח הנאשם מס' 2, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מס' 2 נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר, ואת המאסר המותנה התלוי ועומד מעליו, מוצדק להפעיל באופן חופף לעונש שיטל עליו. עוד הוסיף בא כוח הנאשם מס' 2, כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, וכי הוא תומך באביו החולה.

ה. העונש לנאשם מס' 1

10. הנאשם מס' 1 היה מעורב בשתי עבירות חמורות, ובהסדר הטיעון הסכימו הצדדים על טווח ענישה מוסכם, בין 3 ל- 4 שנות מאסר לריצוי בפועל.

חומרת העבירות מצדיקה הטלת עונש ברף העליון בטווח הענישה שהוסכם, ואולם הנני מחליט להקל עם הנאשם לאור נסיבותיו האישיות, והניצנים שפורטו בטיעונה של באת כוחו, העשויים ללמד על רצונו להתנתק מעולם הסמים המסוכנים, במיוחד לאור העובדה, כי עתה הוא אב לשני ילדים.

על כן, הנני דן את הנאשם מס' 1 ל- 40 (ארבעים) חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף לכך יוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי.

ו. מתחם העונש ההולם לנאשם מס' 2

11. העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ובמידת הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מתייחס לנסיבות האישיות של הנאשם, שכן השלב בו בית המשפט מתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, יהיה השלב בו יבוא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

12. בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו שיקולים שונים, שאינם מהווים רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהם משפיעים על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. בהתייחס לעניין שלפני, יש להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירה ואת חלקו היחסי של הנאשם מס' 2.

13. כאמור, הנאשם מס' 2 הורשע בעבירת סיוע לסחר בסם מסוכן. עבירת הסחר בסמים מסוכנים היא עבירה חמורה, והמחוקק קצב לצד עבירה זו עונש מירבי של 20 שנות מאסר. מחומרת עבירת הסחר בסמים מסוכנים נגזרת אף חומרת עבירת הסיוע לסחר בסם מסוכן, ועונשו של המסייע הוא מחצית עונשו של המבצע העיקרי (סעיף 32 לחוק העונשין).

14. המאבק בעבירות הסחר בסמים המסוכנים חייב להיות נתמך בענישה הולמת וקשה, שאם לא כן לא תהיה למאבק זה תוחלת. גם אם העבירה העיקרית בוצעה על ידי אדם אחר, אין להתייחס בקלות ראש למסייע. גם המסייע חייב לדעת, שהעיסוק בסחר בסמים מסוכנים, גם אם על דרך הסיוע בלבד, יביא אותו אל בין הסורגים.

15. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ובשים לב לחלקו היחסי של הנאשם מס' 2 ולעונש שהוטל על הנאשם מס' 1, הנני סבור, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מס' 2 הוא בין שישה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ז. סטיה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום

16. בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע, מקום בו קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם. עם זאת, מקום בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אפילו השתקם הנאשם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

17. בעניינו של הנאשם מס' 2 לא מצאתי שיקולי שיקום המצדיקים סטיה ממתחם העונש ההולם. שירות המבחן, בתסקיר שהוגש, ציינה קצינת המבחן:

"התרשמותנו היא כי תומר לא מצליח לנתק עצמו מהעולם העברייני וכי הסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד גבוה... "

קצינת המבחן לא מצאה מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם מס' 2, וצינה כי לא מצאה חלופת ענישה במסגרת הקהילה, אשר תוכל להפחית מרמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מהתנהלותו של הנאשם מס' 2. בהקשר זה אף אצטט מדברים שהנאשם מס' 2 אמר בבית משפט השלום קריות, בתאריך 31.3.2011. באותו יום עמד בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם מס' 2, שהורשע, על פי הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן - חשיש במשקל נטו של כ 95 גרם - (תיק 24752-11-10), וכך אמר הנאשם:

"... עשיתי טעות, אם הייתי יודע את התוצאות לא הייתי חושב על זה בחיים. אני משלם על הטעות שעשיתי מחיר יקר כלפי אשתי וילדי והורי."

העבירה נשוא כתב האישום שלפני, נעברה על ידי הנאשם מס' 2 לאחר שכבר טעם את טעם המאסר, ובעת שמאסר על תנאי היה תלוי ועומד מעליו. בעת ביצוע העבירה נשוא כתב האישום שלפני, הנאשם ידע מה עלולות להיות התוצאות.

18. על כן, וכאמור, לא מצאתי, כי יש שיקולי שיקום המצדיקים סטיה ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

ה. קביעת העונש לנאשם מס' 2

19. הנאשם בן 36 שנים, גרוש ואב לשלושה, אשר אחד מהם זקוק לטיפול ולתמיכה מיוחדים. כמו כן תומך הנאשם באביו החולה. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה נשוא כתב האישום היה קטן, ועובדה זו נלקחה על ידי בחשבון עת קבעתי את מתחם העונש ההולם. כמו כן, מאז שוחרר הנאשם מס' 2 לחלופת מעצר (בתאריך 7.7.2015) הוטלו עליו מגבלות תנועה שונות כדי להבטיח את מטרות המעצר. לחובת הנאשם יש להביא בחשבון את עברו הפלילי, הכולל מספר הרשעות בעבירות הקשורות בסמים מסוכנים, ובכללן שתי הרשעות, האחת מתאריך 22.5.2002 בעטיה נדון הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בפועל, אותם ריצה בעבודות שירות, והשניה מתאריך 31.3.2011, בעטיה נדון הנאשם ל- 12 חודשי מאסר בפועל, ועוד 12 חודשי מאסר על תנאי.

20. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ושקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין, הנני דון את הנאשם ל- 6 חודשי מאסר, אותם יהיה עליו לרצות בפועל. בנוסף לעונש המאסר יוטל על הנאשם מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, והתנאי הוא, שבמשך 3 שנים הנאשם לא יעבור עבירות של סחר בסמים.

21. המאסר המותנה, לתקופה של 12 חודשים, שהוטל על הנאשם בתיק פ' (קריית) 24752-11-10 הוא עונש בר הפעלה. תקופת התנאי נקבעה ל- 3 שנים, והנאשם שוחרר מעונש המאסר שהוטל עליו בתאריך 15.12.2011. את העבירה נשוא כתב האישום שלפני עבר הנאשם מס' 2 בתאריך 23.9.2014, דהיינו, חודשים ספורים לפני תום תקופת התנאי. בא כוח הנאשם מס' 2 עתר לכך, שתקופת התנאי תופעל בחופף. אין נסיבות המצדיקות הפעלת המאסר המותנה באופן חופף למאסר, זולת הכאב שייגרם לילדי הנאשם מס' 2. על כן, החלטתי להיעתר לעתירת בא כוח הנאשם באופן חלקי, ולהורות, כי שלושה חודשים מתקופת המאסר על תנאי תרוצה על ידי הנאשם באופן חופף.

22. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) ביחס לנאשם מס' 1, ניקולאי בוליצי'ב ת"ז :....

(1) הנני דן את הנאשם מס' 1 ל- 52 (חמישים ושניים) חודשי מאסר, מתום 40 חודשים לריצוי בפועל, והיתר, 12 (שניים עשר) חודשים, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך 3 שנים לא יעבור הנאשם מס' 1 עבירה של סחר בסם מסוכן.

(2) מתקופת המאסר שעל הנאשם מס' 1 לרצות בפועל, על פי האמור בסעיף קטן (1) שלעיל, תנוכה התקופה בה הנאשם מס' 1 היה נתון במעצר, ותחילתה ביום 19.4.2015 ועד לתאריך גזר דין זה.

(ב) ביחס לנאשם מס' 2, תומר מריז'ן ת"ז :.....

(1) הנני דן את הנאשם מס' 2 ל- 14 (ארבעה עשר) חודשי מאסר, מתוכם 6 (שישה) חודשים לריצוי בפועל, והיתר, 8 (שמונה) חודשים, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך 3 שנים לא יעבור הנאשם מס' 2 עבירה של סחר בסמים מסוכנים.

(2) הנני מפעיל את המאסר על תנאי, בן 12 החודשים, אשר הוטל על הנאשם מס' 2 בתאריך 31.3.2011 בתיק פ' (קריית) 24752-11-10. מתוך תקופה זו, ירצה הנאשם 3 חודשי מאסר באופן חופף למאסר בפועל שהוטל עליו לפי סעיף קטן (1) שלעיל, ואת יתר התקופה, 9 (תשעה) חודשים, ירצה הנאשם מס' 2 באופן מצטבר לעונש המאסר שעליו לרצות בפועל.

(3) למען הסר ספק, על פי האמור בסעיפים קטנים (1) ו- (2) שלעיל, על הנאשם מס' 2 לרצות תקופת מאסר כוללת בת 15 (חמישה עשר) חודשים בפועל.

(4) מתקופת המאסר שעל הנאשם מס' 2 לרצות בפועל לפי גזר דין זה, תנוכה התקופה שמיום 19.4.2015 ועד 7.7.2015, בה היה הנאשם מס' 2 נתון במעצר במתקן כליאה.

(5) הנאשם מס' 2 יתייצב לריצוי מאסרו בתאריך 17.7.2016, עד השעה 10:00, בבית המעצר קישון, אלא אם שירות בתי הסוהר יורה לו להתייצב במקום אחר, כשברשותו תעודת זהות או

דרכון. הנאשם מס' 2 יתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, והודע בפומבי.

והודע לצדדים, כי הם זכאים לערער על פסק הדין בתוך 45 ימים מהיום, לפני בית המשפט העליון, בירושלים.

**יצחק כהן, שופט
סגן נשיא**